

ДВЕ СИРАЧЕТА

На жгъла до старата аптека
 облъчено въвъ дрипа мръсна, лека,
 стои измръзнало отъ студъ и плаче
 бездомно, изоставено сираче.

Край него бързо отминаватъ хора
 следъ тежка работна умора.
 Въ часътъ когато вечерта приижда
 тукъ никой никого не вижда.

Загледано въвъ топлата аптека,
 по устнитъ му цъфва радостъ лека:
 то вижда своята майка стара,
 огнището и сладката попара.

А до детето — какъ се случи —
 бѣ спрѣло гладно, мръсно куче.
 И въ тъмнината заедно закрачиха
 дете и куче — две сирачета.

Димитъръ Пантелеевъ